

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010731
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2017:8716010731.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Ľudmily Vallušovej a Boženy Budziňákovej takto

rozhodol:

Obžalovaný:

H. L. Y. H. Č. Y. D. Y. - nar. XX.XX.XXXX Q. X. A. Q., trvale bytom X.
A. Q., J.. Č. Č.. XXXX/XX,

je vinný

v bode I., II., III.

- pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

v bode IV.

- pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

pretože

v bode I.

- v presne nezistenom čase a dni začiatkom mesiaca august 2015 z pred baru Cubano v Spišskej Novej Vsi vyviezol osobným motorovým vozidlom zn. Ford Mondeo, nezisteného evidenčného čísla poškodenú P. I. - svoju družku, ktorá bola v tom čase pod vplyvom alkoholu, na presne nezistenú lúku v katastrálnom území mesta Spišská Nová Ves, kde ju po vytiahnutí z vozidla fyzicky napadol tak, že ju opakovane udieral nezisteným počtom úderov svojich oboch rúk po celom jej tele, súčasne z nej strhol oblečenie a šperky až zostala nahá, pričom jej vulgárne nadával, že je „piča, kurva, že akú piču si on našiel“, pričom týmto konaním spôsobil poškodenej P. I. modriny po celom tele, s dobou obmedzenia na obvyklom spôsobe života po dobu najmenej dvoch dní, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu o svoj život a zdravie

v bode II.

- v presne nezistenom čase a dni v druhej polovici mesiaca august 2015 v Spišskej Novej Vsi naložil poškodenú P. I. - svoju družku, proti jej vôli do osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, počas

jazdy na ňu vytiahol dýku o dĺžke čepele cca 30 cm a opakovane sa jej po celú dobu jazdy vyhrážal slovami „prisahám na T., že ťa zarežem“, súčasne ju nezisteným počtom úderov svojou pravou rukou zovretou v päšť udieral po ľavom stehne, pričom jej na ľavom stehne spôsobil modrinu, súčasne po nej kričal, „ako on si mohol nájsť takú piču“, načo poškodená P. I. z obavy o svoj život za mestom Spišská Nová Ves - časť Novoveská Huta vyskočila počas jazdy z vozidla, dopadla na asfalt - na kamene a utrpela povrchové zranenia na hlave, ramene, chrbte a boku, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu, že svoje vyhrážky uskutoční

v bode III.

- v ranných hodinách dňa 18.09.2015 cestou zo Spišskej Novej Vsi do práce jeho osobným motorovým vozidlom zn. Renault Cango, nezisteného evidenčného čísla odbočil v Nálepko, okres Gelnica na lesnú cestu, kde na presne nezistenom mieste zastavil, vytiahol poškodenú P. I. - svoju družku z vozidla, z pleca jej strhol kabelku, začal ju biť tak, že ju nezisteným počtom úderov otvorenou dlaňou svojej pravej ruky bil po tvári, pričom po každom údere spadla na zem, na základe jeho pokynu sa musela vždy postaviť a on ju znova bil, pričom keď sa už nevládala postaviť, zdvihol ju sám a opätovne udieral, v dôsledku čoho sa jej spustila krv z nosa, následne jej zoblíkol mikinu, zobul topánky, strhol a porozhadzoval retiazky, náramky a hodinky so slovami: „že už to potrebovať nebude“, potom musela ísť bosá pred ním hore na skalu smerom, ktorý jej ukázal, po výstupe cca 30-40 m zastali pri skale, kde jej povedal, že si ma ešte zapáliť poslednú cigaretu a keď urobila krok sotil do nej, v dôsledku čoho spadla na zem a kotúľala sa dole svahom asi 10 až 15 m, kým ju nezastavili kriky, následne k nej pristúpil z boku, kľakol si na zem a začal ju oboma rukami škrtiť v oblasti krku, pričom asi 4-krát uvoľnil zovretie a keď sa nadýchla opýtal sa jej „či mu nechce niečo povedať“, načo mu povedala, že ho ľúbi, lebo sa bála, či prežije, vtedy ju pustil a odišiel preč, pričom uvedeným konaním utrpela ľahké zranenie s obmedzením na obvyklom spôsobe života 3-4 dní pre bolesti hlavy, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu o svoj život a zdravie

v bode IV.

- v presne nezistený deň v mesiaci marec 2016 v ranných hodinách, pred vchodom do obytného domu v F., A. J.. D.. X. Č.. XX sa poškodenej P. I., potom čo od neho odišla a po jej upozornení, že všetky jeho predchádzajúce konania oznámi na polícii vyhrážal slovami „keď mňa zavrú, tak mi bude jedno po koľkých rokoch vyjdem, tak ťa nájdem na námestí a vpálím ti guľku do hlavy“ a taktiež jej povedal: „keď pôjdeš na políciu ma udať a ja to zistím skôr, tak Ťa nájdem a podrežem Ťa“, čo v nej vzbudilo obavu o svoj život, zdravie a bezpečnosť

t e d a

v bode I., II., III.

- pokračovacím konaním sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode IV.

- iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u
j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný H. L. v prípravnom konaní využil svoje právo a nevypovedal, v konaní pred súdom najprv vo všeobecnosti tvrdil, že skutky kladené mu za vinu sa nestali a potom ku skutku v bode I. obžalobného návrhu uviedol, že od inej osoby /P. O./ sa dozvedel, že poškodená pod vplyvom alkoholu spadla v bare Cubano v Spišskej Novej Vsi a keď v daný deň prišiel v skorých ranných hodinách domov, poškodená už bola doma a tvrdila mu, že ju bolí hlava a kolená z pádu na schodoch v bare a že si na poškodenej žiadne zranenia nevšimol. Obžalovaný zároveň dodal, že poškodená v tom období často požívala alkoholické nápoje a že z toho dôvodu si „na veľa vecí nepamätá“ i to, že poškodenú fyzicky a slovne nijakým spôsobom nenapadol.

Obžalovaný ku skutku v bode II. tiež najprv vo všeobecnosti popísal vzťah s poškodenou ako vzťah majúci „vzostupy a pády“, že na poškodenú žiarlil, že žiarlivosť je podľa neho bežná v každom vzťahu, potom však tvrdil, že o predchádzajúce vzťahy poškodenej sa nezaujímal. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že poškodenú v žalovanom období z mesta Spišská Nová Ves nikam neodviezol a že dýka, ktorú mal údajne „vytiahnuť“ na poškodenú bola uložená v jeho osobnom motorovom vozidle, ako súčasť pracovného náradia i to, že zranenia u poškodenej - modriny vznikli ešte v období prvého skutku po jej páde na schodoch v bare Cubano v Spišskej Novej Vsi.

Ku skutku v bode III. obžalobného návrhu obžalovaný síce potvrdil, že s poškodenou v tom čase spoločne pracovali na stavbe v meste Gelnica, ale zároveň poprel, aby sa voči nej dopustil predmetného konania dodajúc, že s poškodenou sa dňa 17.09.2015 pohádali preto, že poškodená si nespĺnila svoje pracovné povinnosti, ktoré od nej vyžadoval i to, že aj keď boli dňa 18.09.2015 v lese /na mieste, ktoré bližšie vo svojej výpovedi nešpecifikoval/ bolo to len za účelom „rýchleho sexu“, ktorý bol v ich vzťahu bežný a predstavoval určitú formu uzmierenia.

Obžalovaný ku skutku v bode IV. tvrdil, že k žalovaným okolnostiam tohto skutku nemá čo uviesť, že tvrdenia poškodenej nie sú pravdivé a že sa jej nevyhrážal ani zastrelením ani zabitím, že poškodená zo žiarlivosti v období, ktoré malo predchádzať žalovanému skutku, čo bolo niekedy koncom leta 2015 alebo v septembri 2015, ale aj týždeň pred jeho zadržaním, sa mu pri hádkach v ich tzv. talianskom vzťahu, keď nebolo po jej vôli, opakovane vyhrážala a pripomínala „podmienku“ slovami - „tri na päť“ / podmienený trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Spišská Nová Ves za drogovú trestnú činnosť/ a tvrdila mu, že ho dostane „do basy“, že mu podhodí „fet“ - drogu, že pôjde na políciu, že má „po piči“ a že ona má v rukách všetky „žolíky“, že na polícii povie, že ju vzal do lesa a vyfackal ju a že je oproti nemu „vo výhode“.

Podľa tvrdení obžalovaného k hádkam s poškodenou dochádzalo nielen pre žiarlivosť a ďalšie súkromné problémy, ale aj pre pracovné záležitosti, peniaze a ich spoločný účet, z ktorého vybral peniaze a poškodená sa domnievala, že účet „vybielil“, ako aj pre psychické problémy poškodenej, ktorá si v minulosti podrezala žily a užila väčšie množstvo liekov, v dôsledku čoho mala byť hospitalizovaná na psychiatrii.

Obžalovaný poprel, aby poškodenej počas spoločného vzťahu trvajúceho od marca 2013 do apríla 2016 žalovaným konaním spôsobil nejaké zranenia dodajúc napr. že jazvy na nohách si poškodená spôsobila pri jazde na kolieskových korčuliach, že poškodená nikdy nevyhľadala lekárske ošetrenie i to, že poškodenej nerozbil a úmyselne nepoškodil žiadny notebook.

Obžalovaný tvrdil, že poškodená nemala z neho alebo z jeho správania a konania strach a obavu, že plánovali spoločnú budúcnosť a dieťa, o čom mala svedčiť aj tá skutočnosť, že sa stretávali aj po odchode poškodenej zo spoločnej domácnosti, obžalovaný dokonca tvrdil, že s poškodenou boli spolu častejšie než predtým, že vzájomne komunikovali aj prostredníctvom sociálnych sietí a prostredníctvom mobilných telefónov a že s poškodenou komunikujú i v súčasnosti prostredníctvom listov, ktoré mu poškodená zasiela do ústavu na výkon väzby.

Obžalovaný ďalej uviedol, že obvinenie poškodenou vyplynulo z toho, že jej súkromné, intímne a erotické fotografie porozhadzoval pred vchodom do obytného domu, v ktorom v tom čase bývala i v priestoroch OC Fórum, kde poškodená pracovala, čo odôvodnil tým, že takýmto spôsobom sa „domáhal“ ich stretnutia.

Poškodená P. I., ako bývalá družka obžalovaného v konaní pred súdom využila svoje právo a v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku nevypovedala, súd tak tento dôkaz vykonal prečítaním jej výpovedi z prípravného konania za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Trestného poriadku, keďže svedkyňa bola pred svojim výsluchom o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučená a výslovne vyhlásila, že toto právo nevyužíva.

Poškodená k podstatným okolnostiam skutku v bode I. obžaloby dňa 15.04.2016 uviedla, že niekedy začiatkom mesiaca august 2015 prišiel pre ňu obžalovaný osobným motorovým vozidlom zn. Ford Mondeo do baru Cubano v Spišskej Novej Vsi po tom, čo sa v bare opila, bez jej súhlasu ju „naložil“ do vozidla, odviezol na lúku v okolí mesta Spišská Nová Ves, kde ju z vozidla vytiahol a opakovane fyzicky napadol tak, že ju bil rukami po tvári a tele, strhol z nej oblečenie a šperky, pričom jej vulgárne nadával, že je „piča, kurva, že akú piču si on našiel“ i to, že hoci mala modriny na tvári, v dôsledku strachu a obavy lekárske ošetrenie nevyhľadala a konanie obžalovaného ani neoznámila polícii jednak preto, že sa ho bála a jednak preto, že sa jej obžalovaný ospravedlnil s tým, že mu „praskli nervy“ a že sa to „nebude opakovať“. Poškodená zároveň uviedla, že obžalovaný sa jej v tom čase javil ako „nepričetný“ a konajúci akoby v „nejakom amoku“.

Poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 16.05.2016 dodala, že v tom čase bola pod vplyvom alkoholu a že pre odstup času si už nepamätá, či sa jej obžalovaný vyhrážal aj zabitím.

Poškodená k podstatným okolnostiam skutku v bode II. obžaloby dňa 15.04.2016 uviedla, že niekedy v polovici mesiaca august 2015 ju obžalovaný po predchádzajúcej hádke bez jej súhlasu „naložil“ do motorového vozidla zn. Ford Mondeo a z baru Cubano v Spišskej Novej Vsi zaviezol mimo mesta Spišská Nová Ves, počas celej jazdy sa jej vyhrážal slovami „prisahám na T., že Ťa zarežem“, opakovane ju fyzicky napádal tak, že ju pravou rukou zovretou v päšť viackrát udrel po ľavom stehne, kričal na ňu, že „ako on si mohol nájsť takú piču“ a držiak pritom nôž v ruke jej kričal, že ju zareže, načo v obave a strachu za mestom Spišská Nová Ves, v časti zv. Novoveská Huta asi po 15 minútach jazdy vyskočila z motorového vozidla, dopadla na asfalt, udrela si bok a hlavu, načo obžalovaný s vozidlom zastavil, naložil ju do auta a odviezol domov, kde sa o ňu po celý čas staral. Poškodená ďalej tvrdila, že ani vtedy nevyhľadala lekárske ošetrenie, hoci mala na ľavom stehne modrinu od úderov päste obžalovaného a trpela bolesťami hlavy, keďže sa s obžalovaným „tváрили“, že sa nič nestalo a ona nechcela, aby trpel jeho syn tým, že by šiel obžalovaný „do basy“. Poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 15.06.2016 dodala, že z auta obžalovaného vyskočila preto, lebo mala strach a obavu o svoj život.

Poškodená k podstatným okolnostiam skutku v bode III. obžaloby dňa 15.04.2016 uviedla, že v ranných hodinách dňa 18.09.2015 pri ceste do práce ju obžalovaný zo Spišskej Novej Vsi viezol na motorovom vozidle zn. Renault Cango, v blízkosti obce Nálepko, okres Gelnica odbočil z hlavnej cesty smerom do lesa, kde ju na lesnej ceste vytiahol z vozidla, z pleca jej strhol kabelku a začal ju fyzicky napádať tak, že ju rukami - fackami opakovane udieral do tváre, pričom po každom údere spadla na zem, na jeho pokyn sa musela postaviť a keď nevládala, tak ju zo zeme dvíhal sám, pričom po opakovaných úderoch do tváre sa jej pustila krv z nosa, potom jej zoblíkol mikinu, zobul topánky, strhol a porozhadzoval retiazky, náramky a hodinky so slovami: „že už to potrebovať nebude“, prikázal jej bosej kráčať pred ním smerom ku skale a keď zastali, povedal jej, aby si zapálila poslednú cigaretu tvrdiac, že zo skaly nemá skočiť sama, že to urobí on, že tu končí, že z lesa už neodíde, pretože on do basy nechce ísť, že keby ju pustil, tak ona pôjde na políciu a jeho chytiť, že ju v lese nikto nenájde. Poškodená tvrdila, že keď sa s celou situáciou vzhľadom na nemožnosť ubrániť sa obžalovanému zmierila, obžalovaný do nej sotil, v dôsledku čoho spadla a kotúľala sa dole svahom, až kým ju nezastavili kríky. Poškodená ďalej uviedla, že vtedy k nej obžalovaný pribehol, skontroloval či žije a nato ju začal oboma rukami viackrát škrtiť, pýtal sa jej „či mu nechce niečo povedať“ a so škrtením prestal až potom, čo mu povedala, že ho ľúbi, keďže mala strach o svoj život. Poškodená uviedla aj to, že hoci v dôsledku kotúľania po svahu utrpela poranenie nohy - holene a trpela bolesťami hlavy, lekárske ošetrenie nevyhľadala a že toto konanie obžalovaného opätovne neoznámila polícii, pretože obžalovaný ju požiadal o odpustenie i o to, aby vec na polícii neoznamovala.

Poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 15.06.2016 okrem vyššie uvedeného dodala, že dolu svahom sa kotúľala asi cca 10m, že bola zmierená s tým, že z lesa živá nevyjde a opätovne potvrdila, že z konania obžalovaného mala obavu o svoj život a zdravie.

Poškodená k podstatným okolnostiam skutku v bode IV. obžaloby dňa 15.04.2016 uviedla, že v období po rozchode s obžalovaným a jej odchode zo spoločnej domácnosti, keď obžalovaného upozornila nato, že všetky jeho predchádzajúce konania oznámi polícii sa jej obžalovaný vyhrážal slovami: „keď mňa zavrú, tak mi bude jedno po koľkých rokoch vyjdem, tak Ťa nájdem na námestí alebo kde a vpálím ti guľku do hlavy“ a „že keď pôjde na políciu a on sa dozvie, že ho chcú zavrieť, tak Ťa nájdem a podrežem Ťa“, čo v nej opäť vyvolalo strach, keďže obžalovaný sa voči nej aj v minulosti dopustil i ďalších fyzických a slovných násilností tým, že ju prenasledoval cestou z práce alebo do práce, vyhľadával ju na pracovisku i v mieste jej súčasného bydliska, kontaktoval ju osobne i prostredníctvom e-mailov a komunikácie na sociálnych sieťach, bránil jej v odchode zo spoločnej domácnosti, opakovane sa jej ospravedlňoval a sľuboval polepšenie, ďalej tým, že jej poškodzoval oblečenie, rozbil notebook a tablet, svietil jej v noci laserovým svetlom do okien bytu a konal rôzne iné „schválnosti“ a problémy, naposledy tým, že jej

erotické, polonahé fotografie zverejnil a porozhádzoval pred obytným domom na ul. D. X. Q. F. a v mieste výkonu jej zamestnania v OC Fórum, a aby na ne „videla“, nechal jej pred dverami aj ďalekohľad, čo v nej síce umocnilo strach a obavu o svoj život a zdravie, ale bez iných väčších psychických problémov dodajúc, že správanie obžalovaného sa jej neskôr javilo už len ako „smiešne“.

Poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 15.06.2016 okrem vyššie uvedeného uviedla, že k predmetnému konaniu obžalovaného došlo niekedy v mesiaci marec 2016 a že z jeho vyhrážok zabitím opätovne pociťovala obavu o svoj život a zdravie.

Svedkyňa G. I. - matka poškodenej a bývalej družky obžalovaného v konaní pred súdom využila svoje právo a v zmysle § 130 ods. 2 Trestného poriadku nevypovedala, súd tento dôkaz vykonal prečítaním jej výpovedi z prípravného konania za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Trestného poriadku, keďže svedkyňa bola pred svojim výsluchom o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučená a výslovne vyhlásila, že toto právo ako osoba k obžalovanému v pomere obdobnom rodinnému /bývalá svokra/ nevyužíva.

Svedkyňa v prípravnom konaní dňa 16.05.2016 uviedla, že poškodená u nej býva od decembra 2015, že predtým žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným, s ktorým sa rozišla, že obžalovaný poškodenú opakovane i potom kontaktoval a navštevoval, že poškodená mala z obžalovaného strach a že z tohto dôvodu do práce a z práce chodila taxíkom, ku ktorému ju aj odprevádzala, pretože poškodená sa bála aj toho, aby obžalovaný za ňou niekoho neposlal. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný vylepil dcérine erotické fotografie vo výtahu ich domu a v jeho okolí i to, že jej rozbil tablet, nepotvrdila však, aby sa jej poškodená zdôverila aj o slovných vyhrážkach obžalovaného.

Svedkyňa D. I. - sestra poškodenej a bývalej družky obžalovaného v konaní pred súdom využila svoje právo a v zmysle § 130 ods. 2 Trestného poriadku nevypovedala, súd tento dôkaz vykonal prečítaním jej výpovedi z prípravného konania za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Trestného poriadku, keďže svedkyňa bola pred svojim výsluchom o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučená a výslovne vyhlásila, že toto právo ako osoba k obžalovanému v pomere obdobnom rodinnému /bývalá švagrina/ nevyužíva.

Svedkyňa v prípravnom konaní dňa 16.05.2016 uviedla, že po odchode poškodenej P. I. zo spoločnej domácnosti s obžalovaným „začali“ problémy, obžalovaný za poškodenou chodil každý deň, postával pred domom, zvonil na domový zvonček, sledoval ju pri odchode z domu a snažil sa s ňou stretávať, že poškodená sa stretnutiam s obžalovaným vyhýbala, keďže mala z neho strach. Od poškodenej vedela i to, že obžalovaný ju v minulosti odviezol do lesa, kde ju chcel zabiť a potvrdila, že obžalovaný sestrine erotické fotografie vylepil pred domom a vo výtahu v dome, porozhádzoval ich po obytnom dome ako aj to, že jej doniesol aj ďalekohľad, aby videla na fotografie, ktoré vylepil. Ani táto svedkyňa nepotvrdila, aby sa jej poškodená zdôverila aj o slovných vyhrážkach obžalovaného.

Svedkyňa L. U. - priateľka a známa poškodenej a obžalovaného v konaní pred súdom vypovedala o ich spolužití len vo všeobecnosti, čo nezodpovedalo skutočnostiam, o ktorých vypovedala v prípravnom konaní a čo svedkyňa po jej upozornení súdom na rozpory v zmysle § 264 ods. 1 Trestného poriadku vysvetlila len odstupom času od spáchania skutkov a osobnými problémami, ku ktorým malo dôjsť pred jej výsluchom na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa v prípravnom konaní potvrdila, že sa od poškodenej niekedy koncom roka 2015 alebo v roku 2016 dozvedela o tom, že v ich spolužití vznikli nehody i to, že obžalovaný poškodenú „zatiahol“ niekde do lesa, že poškodená jej pritom ukázala modriny a škrabance na ľavom boku tvrdiac zároveň, že sa obžalovaného bojí a že ho zároveň ľúbi.

Svedkyňa U. Š. - priateľka a známa obžalovaného a poškodenej v konaní pred súdom i v prípravnom konaní tvrdila, že nikdy nebola prítomná žiadneho fyzického a slovného konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, ich spolužitie sa jej javilo „normálne“, i keď sa jej poškodená niekedy v marci 2016 v bare Admirál v Poprade mala zmieniť o tom, že obžalovaného nechce, že ho dostane „do basy“ a že po vzatí obžalovaného do väzby jej poškodená cez Viber napísala, že na polícii „povie všetko tak, že H. v tej base zhnije“, čo ju viedlo k pocitu, že poškodená urobí všetko preto, aby obžalovaný v base zostal, že je schopná si navymýšľať a pomstiť sa tým obžalovanému za údajnú neveru.

Svedok P. Š. - priateľ a známy obžalovaného a poškodenej v konaní pred súdom i v prípravnom konaní tvrdil, že nikdy nebol prítomný fyzického násillia obžalovaného voči poškodenej aj keď zároveň potvrdil, že bol opakovane prítomný pri ich hádkach prostredníctvom telefónu a že obžalovaný poškodenej pri hádkach vytýkal najmä „miňanie“ peňazí a častejšie požívanie alkoholických nápojov, ich spolužitie však považoval za bezproblémové dodajúc, že obžalovaný finančne zabezpečoval aj rodinu poškodenej, že poškodenej v mesiaci marec 2016 daroval prsteň a že podľa neho obaja uvažovali o spoločnom dieťati aj po ich rozchode. Svedok uviedol i to, že poškodená jeho manželke Jane Šťastnej pri jednom z rozhovorov mala povedať, že „Romana ešte využije, aby od neho dostala peniaze a že ho dostane do väzenia“.

Svedok P. F. - priateľ a známy obžalovaného a poškodenej v konaní pred súdom i v prípravnom konaní tvrdil, že spolužitie obžalovaného s poškodenou nebolo problémové, že nikdy nebol prítomný fyzického napadnutia poškodenej obžalovaným dodajúc, že od obžalovaného sa dozvedel, že poškodenej na neho žiarlila, že mu robila scény, že sa niekoľkokrát opila a rozkopala mu dvere alebo, že ležala pred jeho bytom na zemi i to, že obžalovaný mu tvrdil, že s poškodenou sú „ukážkový pár“ a že sa stretávali aj potom, čo poškodenej od obžalovaného zo spoločnej domácnosti odišla a že obžalovaný finančne dotoval i rodinu poškodenej. Svedok súčasne tvrdil, že poškodenej mu dňa 31.01.2016 zaslala správu, v ktorej okrem iného uviedla, že „kokot sedieť pôjde naspäť“, čo chápala tak, že poškodenej sa obžalovanému vyhrážala, že ho dostane do basy, že obvinenia obžalovaného si poškodenej vymyslela, aby ho využila a zneužila aj s poukazom na psychické problémy poškodenej a jej sebapoškodzovanie a nato, že obžalovaný bol vo vzťahu k poškodenej i jej rodine „dobrosrdečný“.

Svedok P. M. - priateľ a známy obžalovaného a poškodenej v konaní pred súdom i v prípravnom konaní sa vo svojich výpovediach zmienil len o tom, že dňa 11.03.2016 v bare Surprise v Poprade stretol obžalovaného a poškodenej, pôsobili „zamilované“ a tvorili podľa neho pár a že až neskôr sa dozvedel, že krátko potom bol obžalovaný obvinený z trestnej činnosti voči poškodenej a i vzatý do väzby, čoho prekvapilo, pretože v bare na diskotéke ich vnímal ako zamilovaných.

Za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 1 Trestného poriadku a so súhlasom prokurátora a obžalovaného súd dôkaz výsluchom svedkyne W. F.Ň. vykonal prečítaním jej výpovede z prípravného konania. Z výpovede svedkyne vyplynulo, že aj ona bola známa a priateľka obžalovaného a poškodenej a aj keď nebola prítomná pri žiadnom z ich vzájomných fyzických konfliktov potvrdila, že niekedy v lete roku 2015 si na pravom boku poškodenej všimla modrinu, čo jej poškodenej zdôvodnila pádom na korčuliach i to, že koncom roka 2015 sa jej poškodenej sice zdôverila aj o častých hádkach s obžalovaným, ale o dôvodoch alebo príčinách hádok sa jej nezdôverila dodajúc, že poškodenej to povedala až po vzatí obžalovaného do väzby zato, že lepil jej fotografie v OC Tesco v Poprade alebo v Spišskej Novej Vsi i to, že „chce, aby obžalovaný bol v base čo najdlhšie“.

Za splnenia podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku a so súhlasom prokurátora i obžalovaného súd dôkazy v podobe znaleckého posudku F.. O. F. - znalkyne z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých, znaleckého posudku F.. Y. X., F. - znalkyne z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie dospelých a znaleckého posudku P.. Y. H. - znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vykonal prečítaním ich záverov.

Zo záverov F.. O. F., ktorá vypracovala znalecký posudok a vykonala psychologické vyšetrenie obžalovaného H. L. vyplynulo, že osobnosť menovaného je akcentovane, nevyvážene, nezrelo štruktúrovaná, v popredí so schizoidnými a anakastickými črtami, s osobnostnou výbavou charakteristickou emocionálnym odstupom až dištancom, s vysokou až rigidnou sebakontrolou, s popretím v podobe obrannej intelektualizácie ústiacej až do možnej nesprávnej logiky a chybného pretlmočenia vonkajších podnetov. Menovaný sa svojich emócií obáva, vyvíja tlak na konštrikciu pri celkovo nezrelosti a nevyhranenom štýle prežívania, s nekonzistentnými a menej predvídateľnými reakciami tam, kde bežné obrany nevystačia, je predisponovaný pri subjektívne nadmernej záťaži až k dezorganizácii, čo môže determinovať jeho nečakané spôsoby reagovania a správania, vrátane agresivity, aj keď táto črta nie je principiálne za štandardných podmienok u obžalovaného zvýraznená. Výrazným je však podľa znalkyne oslabená schopnosť obžalovaného prispôbiť sa, vedieť vo vzťahoch pristupovať na rutinné kompromisy, s potrebou k sebaapresadzovaniu sa rigidným, neodkloniteľným spôsobom, s predstavou prispôsobenia sveta svojim predstavám a očakávaniam, pričom ide pravdepodobne aj o spôsob „kontroly“ vo vzťahoch, s dominanciou a potrebou prevahy, nakoľko obžalovaný podvedome nie je schopný dôverovať bežným spôsobom, čoho pôvod môže byť v málo bezpečnej, vzťahovej väzbe v primárnej rodine s deficitom stabilnej sebahodnoty a čo sa prejavuje aj v jeho hyperkompenzačných veľikášskych prejavoch, nízkou mierou sebakritičnosti a zahľadenosti do seba, s pózerstvom. Vzhľadom na prítomnosť zistenia obranného mechanizmu štiepenia znalkyňa konštatovala aj tendenciu rýchlych zmien obžalovaného v postoji a prežívaní k ľuďom, čo prispieva k malej stabilite v intímnych blízkyh väzbách obžalovaného napriek tomu, že má aspirácie porovnateľné s inými ľuďmi. Za bežných okolností sa obžalovaného prejav a sociálne výmeny nesú v znamení konformity, uhladenosti, kultivovanosti, s ovládaním svojich pocitov v sociálnom kontexte, s vysokou sebakontrolou až emočným odstupom a diplomaciou a s formálnym prispôsobením. Obžalovaný je každodenné udalosti schopný zvládať odťaživým, vecným prístupom a problematickým sa stáva pravdepodobne sociálny kontext v situácii, kedy spracuje situáciu ako ponížujúcu, či devalvujúcu jeho sebaúctu - „keď niekto nedodrží, na čom sa dohodneme, uráža ma to“, čo svedčí i pre prítomnosť tendencie spracovávať takúto situáciu nadmerne subjektivisticky, osobne

a vulnerabilne pri tzv. „zaťatých zuboch s vnútorným napätím“, kedy hrozí riziko, že obžalovaný cieľ svojho jednaní volí na základe impulzívneho rozhodovania, bez premýšľania a bez účasti emócií a kedy sa cíti byť v práve a nie je schopný zachytávať jemné nuance sociálnych a emočných situácií pri „tunelovom“ videní. Podľa znalkyne sa závažným ukazuje to, že opakované životné vzťahy sa obžalovanému stávajú neúspešnými a sklamávajúcimi, pri používaní menej adaptívnych foriem interpersonálneho správania a to že obžalovaný nie je schopný korigovať vlastný prístup, naopak, utvrdzuje sa v jeho opodstatnenosti pri rozvoji paranoidných čŕt. Obžalovaný vykazuje priemernú mieru intelektovej výkonnosti a pamäťových schopností, jeho kognitívne schopnosti vykazujú mierne mediačné nepresnosti, jeho osobnostná organizácia sa javí ako menej zrelá, nezrelo organizovaná, s akcentovanými schizoidnými a anankastickými /neodkloniteľnými/ črtami. Znalkyňa zároveň konštatovala, že hoci obžalovaný popiera sklony k impulzivite či agresivite a sám seba popisuje ako emočne chladného, dištancovaného, nutkavo kontrolujúceho a ovládajúceho vzťahu a udalosti okolo seba, v rámci jeho osobnostných charakteristík je to však človek s vlastným systémom pravidiel a hodnôt, ktoré sú povýšené nad všeobecnú morálku, čo vzhľadom na jeho neodkloniteľnosť a rigiditu, v kombinácii s deficitom sebareflexie a empatie, veľikášstva a presvedčení o svojej znalosti, chytrosti a pravde môže determinovať dominantné, až agresívne postoje obžalovaného a následne maladaptívne, nepredvídateľné a menej konzistentné správanie. Podľa znalkyne ide u obžalovaného o „čiernobiele“ myslenie a prežívanie hranične organizovaných osobností /obránný mechanizmus splitovania/, čoho následkom môže byť v rámci jeho obranného mechanizmu prejav náhle, prudkej zmeny postoja voči inej osobe, z tendencie - od idealizácie ku devalvácii, hlavne pri domnelejšej, ale aj reálne prežívanej krivde, sklamaní a frustrácií, čím sa môže nečakane a nevyspytateľne meniť aj jeho správanie. Obžalovaný je výrazne nekritický, prezentujúci sa sociálne žiaduco, s prejavmi úplnej spokojnosti so sebou samým a až nekritickým nadhodnocovaním svojich schopností so zdôvodňovaním oprávnenosti svojej sebaistoty a nároku presadzovať si svoje požiadavky a predstavy na podklade vedomosti a životných skúseností, vo svojich postojoch a presvedčeniach je rigidný, s obmedzenými schopnosťami pristupovať na rutinné kompromisy, bez prítomnosti zistených fabulačných či konfabulačných tendencií. Ak však obžalovaný chce a má k tomu dôvody, je schopný účelových a vedomých lží. Znalkyňa vzťah obžalovaného k poškodenej kvalifikovala ako vzťah kopírujúci jeho osobnostné črty a celkovú nespôsobilosť vytvárať a udržať si hlbšie, intímne vzťahy, pretože v rámci jeho životnej histórie sa tiahnu neúspešné vzťahové epizódy, s deficitnou spôsobilosťou udržať si dlhodobý a intímny vzťah, obžalovaný si vyberá partnerky výrazne mladšie od seba, s menej vedomou potrebou ich kontrolovať, usmerňovať, riadiť, s ambíciou korigovať ich „dozrievanie“, pričom ide o opakujúce sa asymetrické vzťahy, kde na jednej strane poskytuje týmto partnerkám akúsi pomoc a starostlivosť, s ktorou sa podvedome zhodnocuje, a na druhej strane očakáva nárok na riadenie, usmerňovanie a dominantné vedenie a kontrolu vo vzťahu, čo bolo podľa znalkyne typické aj pre vzťah obžalovaného k poškodenej osobe, keď sa o nej vyjadroval kriticky až devalvujúco, ale prejavoval aj schopnosť jej „odpustiť“ a obnoviť s ňou spoločné vzťahy, že ju stále miluje. U obžalovaného sa v rámci jeho psychodiagnostického vyšetrenia „nakopili“ znaky suspektujúce poruchu osobnosti, bez prítomnosti znakov psychotickej poruchy, či organických zmien centrálnej nervovej sústavy, ktoré by znižovali ovládacie, či rozpoznávacíe schopnosti obžalovaného, s možným podozrením na požívanie drog.

Zo záverov P. Y. H., ktorá vypracovala znalecký posudok a vykonala vyšetrenie duševného stavu poškodenej P. I. vyplynulo, že u poškodenej nebola zistená prítomnosť duševnej choroby a poruchy, ani porušenie vnímania a známkov poškodenia jej pamäťových schopností a intelektu. Znalkyňa myslenie poškodenej kvalifikovala ako myslenie v kontakte s realitou, schopnosťou pamätať si a reprodukovать udalosti. Osobnosť poškodenej znalkyňa označila ako nezrelú, infantilnú, patologicky štruktúrovanú /zmiešaná porucha osobnosti podľa MKCH-10/, so znakmi impulzivity až afektívnej odbrzdenosti, emočnej instability, teatrálnosti, dissociality s poruchou prispôsobenia - protrahovaná depresívna reakcia na stres, čo je podľa znalkyne stavom miernej depresie a reakciou na dlhodobú expozíciu stresu trvajúcou dlhšie ako 2 roky, prejavujúcou sa subjektívnou tiesňou, depresívnou náladou, úzkosťou, obavami, plačlivosťou, zhoršením výkonu v každodenných činnostiach, nechutenstvom, s poklesom na váhe a poruchou v spánku a čo narušuje jej sociálne fungovanie a výkon v dôležitých životných rolách. Tieto poruchy prispôsobovania podľa znalkyne spravidla odznievajú do 6 mesiacov od stresujúcej udalosti a netrávajú zväčša dlhšie ako 2 roky, pričom táto porucha mala u poškodenej už odoznievajúci charakter. Konanie obžalovaného viedlo podľa znalkyne u poškodenej k rozvoju predmetnej protrahovanej depresívnej reakcie na stres, bez súčasného zistenia syndrómu tyranej osoby alebo posttraumatickej stresovej poruchy.

Zo záverov F. Y. X. F., ktorá vypracovala znalecký posudok a vykonala psychologické vyšetrenie poškodenej P. I. vyplynulo, že intelektová schopnosť osobnosti poškodenej je aktuálne v pásme

priemeru /neprítomnosť znakov ich zhoršenia, úpadku na podklade organického poškodenia mozgu/, u poškodenej je daný pravdepodobný výskyt neurotických, psychosomatických ťažkostí so sprievodným napätím, bez prítomnosti závažnej psychickej poruchy v zmysle psychózy a preukázanie znakov aktuálnej akcentovanej osobnosti s naznačeným vývinom v smere patológie a poruchami správania, adaptácie. V oblasti afektivity bola u poškodenej zistená infantilita, nezrelosť a senzitivita, jej osobnosť znalkyňa kvalifikovala ako náladovú a výbušnú, u ktorej nie je dostatočne brzdená impulzivita s výskytom až jej afektívnej odbrzdenosti. Agresivita však nie je podľa znalkyne jadrovou zložkou osobnosti poškodenej a jej aktuálne mierne vystupňovanie je s vysokou pravdepodobnosťou iba reaktívne v dôsledku traumatizácie, s častým sebaobviňovaním, depresívnym ladením, neistotou a prítomnosťou prežívania pocitov ohrozenosti a strachu /fórická symptomatológia/. V oblasti sociability je osobnosť poškodenej celkovo dobre sociabilná, extravertovane orientovaná, s ambivalentným vzťahom k ľuďom, dependentná a ovplyvniteľná, ľahko sa stotožňuje s osobou, ktorá ju prípadne napáda, podlieha autokratickému či ideologickému vedeniu a nechá sa usmerňovať. Poškodená má podľa znalkyne problematické medziľudské väzby, vykazuje neschopnosť vytvárať citovo zrelé vzťahy, ktoré sú u nej nedostatočne citovo sýtené a neosobné, zaujíma k nim nereálne postoje a má feminný sklon hľadať oporu v niekom silnejšom /so znakmi traumatizácie v tejto sfére/. V oblasti správania boli u poškodenej zistené ukazovatele energetickej úrovne, ambicióznosti a snahy nadobudnúť určité nadradené postavenie so súčasne zisteným správaním často situačne determinovaným, na ktorom sa vo významnej miere podieľajú city a nálady, teatrálnosť, demonštratívne až bizarné odvádzanie vnútorného napätia, so sklonmi k vzdorovitosti a globalizácie agresivity, čo sa vysoko pravdepodobne vystupňuje v záťaži, kedy má poškodená sklony k regresným prejavom a opozičným tendenciám. V oblasti adaptability je podľa znalkyne osobnosť poškodenej preukázateľne narušená a labilne prispôsobivá, pričom ide o jej úspešnú nútenú adaptabilitu, ale sprevádzanú konfliktami, s poukazom na jej rozhodnejší životný štýl, nezodpovednosť a nespoľahlivosť ako znaky vykazujúce jej morálnu uvoľnenosť. Poškodená zaujíma nereálne postoje i vo vzťahu k povinnostiam a k právam, čo znamená, že vykazuje buď preexponované alebo poddimenzované správanie, s možnosťou rozmanitých kriminálnych prejavov. Poškodená podľa znalkyne vzhľadom na svoje rozumové schopnosti mohla vyšetrované skutočnosti správne vnímať, potom si ich uchovať v pamäti a nakoniec ich aj správne a neskreslene reprodukovať, čo jej umožňuje rozumová a pamäťová výbava, keďže poškodená má nadpriemerné pamäťové schopnosti a dobre vníma realitu. Znalkyňa u poškodenej nezistila prítomnosť fabulačných alebo konfabulačných tendencií a ani snahu skresľovať skutočnosti vo svoj prospech. Podľa záverov znaleckého posudku nemožno predpokladať, že jej trestné oznámenie v danej veci a následne výpovede boli ovplyvnené nahováraním iných osôb, motivácia poškodenej k trestnému oznámeniu nebola patologická, je však psychologicky zrozumiteľná a primeraná vzhľadom k charakteru prežitých udalostí počas jej konfliktného vzťahu s obžalovaným i po jeho ukončení, čo bolo zosilnené stupňujúcou sa trestnou činnosťou obžalovaného a jeho pokusom o jej zabitie a s nárastom prežívania strachu o svoj život. Znalkyňa zároveň vylúčila, aby motívom oznámenia poškodenej a jej výpovedí bola pomsta voči obžalovanému. Podľa záverov znaleckého posudku poškodená mohla jej vzťah s obžalovaným na jeho začiatku považovať za splňujúci väčšinové charakteristiky, za obojstranne uspokojivý partnerský vzťah najmä vzhľadom k osobnostným výbavám obžalovaného i poškodenej a na spôsob ich života, čo sa však predovšetkým zažitými silnými traumatickými udalosťami zo strany obžalovaného voči nej zmenilo. Ich vzťah znalkyňa vyhodnotila ako aktuálne narušený a negatívny s tým, že poškodená zastáva rolu obeť vzťahu. Znalkyňa zároveň uviedla, že je vysoko pravdepodobne vylúčené, aby poškodená interpretovala skutočnosti bez toho, aby ich prežila. Záverom posudku znalkyňa konštatovala, že u poškodenej bol preukázaný narušený psychický stav jej osobnosti s poruchou afektivity - depresívnou poruchou, aktuálne mierneho stupňa, bez suicidálnych úvah, s prítomnosťou fórickej symptomatológie s významnou prítomnosťou znakov posttraumatickej stresovej poruchy, vysoko pravdepodobne ako dopad konania obžalovaného na psychický stav poškodenej, s narušením kvality jej života a predpokladom trvalého negatívneho dopadu konania obžalovaného na jej psychický stav nezvratného charakteru, vyžadujúci si jej psychiatrickú intervenciu.

Listinné dôkazy uvedené pod bodom IV. obžalobného návrhu, zabezpečené prípravným konaním i súdom samotným v podobe zápisnice o trestnom oznámení, emailovej komunikácia, zápisnice o zadržaní obvineného, zápisnice o prevzatí zaistenej veci a fotodokumentácie, odborného vyjadrenia, fotodokumentácie, zápisnice o vydaní vecí, úradných záznamov a fotodokumentácie, charakteristiky, rozhodnutím Obvodného úradu Spišská Nová Ves, odpisu z registra trestov, lustrácie v registri priestupkov, lustrácie v STA, lustrácie v GP, rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T 57/1997, rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 2/1998, trestného rozkazu Okresného súdu

Spišská Nová Ves, sp. zn. 5T 25/2010, rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T 112/2010, rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 96/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To 82/14 súd vykonal ich prečítaním za podmienok uvedených v § 269 Trestného poriadku a zistil nasledovné.

F. P. I. podala na obžalovaného H. L. trestné oznámenie dňa 14.04.2016, zo zápisnice o trestnom oznámení vyplynulo, že poškodená na polícii po príslušnom zákonom poučení osoby podávajúcej orgánu činnému v trestnom konaní trestné oznámenie popísala okrem podstatných okolností žalovaných skutkov, zhodujúcich sa s jej ďalšími tvrdeniami a výpoveďami vykonanými v prípravnom konaní už v procesnom postavení svedka - poškodeného a ktoré súd popísal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia, aj ďalšie skutočnosti týkajúce sa protiprávneho alebo protispoločenského konania obžalovaného, ktoré však nebolo predmetom obžalobného návrhu ani žalovaných skutkov a s ktorými sa súd ani nezaoberal, keďže je viazaný tzv. obžalovacou zásadou a zásadou totožnosti skutku a ktoré nakoniec ani prokurátor nepojal do predmetného obžalobného návrhu, napr. tvrdenie poškodenej o obmedzovaní jej spánku obžalovaným za obdobie od augusta 2015 do novembra 2015, o obmedzovaní jej slobodného rozhodnutia o výkone inej práce či iného povolania, než podľa pokynov obžalovaného, o nútení požívať alkoholické nápoje, o ohováraní na pracovisku, o rozbití alebo poškodení tabletu a notebooku, o vynútenom pohlavnom styku s obžalovaným, či o vydieraní a nátlaku v súvislosti so zverejnením jej erotických fotografií v priestoroch obytného domu na ul. D. X. Č. XX Q. F., kde mala v tom čase prechodné bydlisko a v priestoroch OC Fórum.

Súčasťou trestného oznámenia poškodenej bola aj emailová komunikácia s obžalovaným v apríli 2016, ktorá svedčila okrem iného aj o ich konfliktnom vzťahu po rozchode - vzájomné slovné vyhrážky, vulgárne nadávky a spory o peniaze a iné.

Zo zápisnice o zadržení obvineného vyplýva, že obžalovaný bol zadržaný dňa 15.04.2016, čo korešpondovalo s obmedzením jeho osobnej slobody dňom 15.04.2016 o 11:00 hod. z dôvodu obavy z pokračovania v trestnej činnosti.

Z potvrdenia o zaistení veci vyplýva, že poškodenej pri podávaní trestného oznámenia dňa 14.04.2016 boli v zmysle zákona o policajnom zbore zaistené veci ako vecné dôkazy v podobe erotických fotografií, ďalekohľadu zn. Source, tabletu iPad ID zn. Apple a čierneho koženého puzdra zn. Belkin, ktoré podľa ďalšej zápisnice o prevzatí zaistej veci prevzal poverený príslušník PZ, čomu zodpovedala predmetná fotodokumentácia zaistených vecí i uznesenie o vrátení tabletu iPad ID zn. Apple a čierneho koženého puzdra zn. Belkin poškodenej P. I. zo dňa 08.07.2016 dňom 03.08.2016.

Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že obžalovaný dňa 15.04.2016 vydal pre účely trestného konania 1ks mobilný telefón zn. Samsung, so SIM kartou a micro kartou SAN DISK 8GB.

Z úradného záznamu polície zo dňa 15.04.2016 a fotodokumentácie vyplýva, že vykonanou operatívnou previerkou bola v mieste nakladacej hrany prevádzky Tesco v objekte OC Fórum Poprad nájdená fotografia poškodenej s erotickým obsahom vytlačená na papier formátu A4.

Takto vykonaným dokazovaním bol podľa názoru konajúceho súdu skutkový stav veci zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodne pochybnosti nie sú, že jeho rozsah mu postačuje na rozhodnutie vo veci a že predmetné dôkazné prostriedky boli zabezpečené, vykonané a následne aj vyhodnotené zákonným spôsobom v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku a preto bol súčasne i toho názoru, že žalované skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný H. L. na tom skutkom základe, že v bode I. - v presne nezistenom čase a dni začiatkom mesiaca august 2015 z pred baru Cubano v Spišskej Novej Vsi vyviezol osobným motorovým vozidlom zn. Ford Mondeo, nezisteného evidenčného čísla poškodenú P. I. - svoju družku, ktorá bola v tom čase pod vplyvom alkoholu, na presne nezistenú lúku v katastrálnom území mesta Spišská Nová Ves, kde ju po vytiahnutí z vozidla fyzicky napadol tak, že ju opakovane udieral nezisteným počtom úderov svojich oboch rúk po celom jej tele, súčasne z nej strhol oblečenie a šperky až zostala nahá, pričom jej vulgárne nadával, že je „piča, kurva, že akú piču si on našiel“, pričom týmto konaním spôsobil poškodenej P. I. modriny po celom tele, s dobou obmedzenia na obvyklom spôsobe života po dobu najmenej dvoch dní, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu o svoj život a zdravie, v bode II. - v presne nezistenom čase a dni v druhej polovici mesiaca august 2015 v Spišskej Novej Vsi naložil poškodenú P. I. - svoju družku, proti jej vôli do osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, počas jazdy na ňu vytiahol dýku o dĺžke čepele cca 30 cm a opakovane sa jej po celú dobu jazdy vyhrážal slovami „prisahám na T., že ťa zarezem“, súčasne ju nezisteným počtom úderov svojou pravou rukou zovretou v päť udieral po ľavom stehne, pričom jej na ľavom stehne spôsobil modrinu, súčasne po nej kričal, „ako on si mohol nájsť takú piču“, načo poškodená P. I. z obavy o svoj život za mestom Spišská Nová Ves - časť Novoveská Huta vyskočila počas jazdy z vozidla, dopadla na asfalt - na kamene a utrpela

povrchové zranenia na hlave, ramene, chrbte a boku, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, v bode III. - v ranných hodinách dňa 18.09.2015 cestou zo Spišskej Novej Vsi do práce jeho osobným motorovým vozidlom zn. Renault Cango, nezisteného evidenčného čísla odbočil v Nálepke, okres Gelnica na lesnú cestu, kde na presne nezistenom mieste zastavil, vytiahol poškodenú P. I. - svoju družku z vozidla, z pleca jej strhol kabelku, začal ju biť tak, že ju nezisteným počtom úderov otvorenou dlaňou svojej pravej ruky bil po tvári, pričom po každom údere spadla na zem, na základe jeho pokynu sa musela vždy postaviť a on ju znova bil, pričom keď sa už nevládala postaviť, zdvihol ju sám a opätovne udieral, v dôsledku čoho sa jej spustila krv z nosa, následne jej zoblíkol mikinu, zobul topánky, strhol a porozhadzoval retiazky, náramky a hodinky so slovami: „že už to potrebovať nebude“, potom musela ísť bosá pred ním hore na skalú smerom, ktorý jej ukázal, po výstupe cca 30-40 m zastali pri skale, kde jej povedal, že si ma ešte zapáliť poslednú cigaretu a keď urobila krok sotil do nej, v dôsledku čoho spadla na zem a kotúlala sa dole svahom asi 10 až 15 m, kým ju nezastavili kríky, následne k nej pristúpil z boku, kľakol si na zem a začal ju oboma rukami škrtiť v oblasti krku, pričom asi 4-krát uvoľnil zovretie a keď sa nadýchla opýtal sa jej „či mu nechce niečo povedať“, načo mu povedala, že ho ľúbi, lebo sa bála, či prežije, vtedy ju pustil a odišiel preč, pričom uvedeným konaním utrpela ľahké zranenie s obmedzením na obvyklom spôsobe života 3-4 dní pre bolesti hlavy, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu o svoj život a zdravie a v bode IV. - v presne nezistený deň v mesiaci marec 2016 v ranných hodinách, pred vchodom do obytného domu v Poprade, na ul. L. Svobodu č. 13 sa poškodenej P. I., potom čo od neho odišla a po jej upozornení, že všetky jeho predchádzajúce konania oznámi na polícii vyhrážal slovami „keď mňa zavrú, tak mi bude jedno po koľkých rokoch vyjdem, tak ťa nájdem na námestí a vpálím ti guľku do hlavy“ a taktiež jej povedal: „keď pôjdeš na políciu ma udať a ja to zistím skôr, tak Ťa nájdem a podrežem Ťa“, čo v nej vzbudilo obavu o svoj život, zdravie a bezpečnosť. Pri ustálení predmetného skutkového stavu /ktorý zostal oproti obžalobe nedotknutý, až na gramatické a jazykové úpravy/, vychádzal súd predovšetkým z výpovedí poškodenej P. I., ktoré vyhodnotil ako hodnoverné a spoľahlivé napriek tomu, že poškodená v niektorých výpovediach popisovala okolnosti žalovaných skutkov detailnejšie, podrobnejšie a nad rámec obžalobného návrhu, čo však možno súčasne objektívne zhodnotiť ako rozpory nepodstatné a pre konajúci súd ako rozpory nerozhodujúce a zároveň je ich objektívne možné pripísať stresu, strachu a obave poškodenej jednak z osoby obžalovaného a jednak z toho, že poškodená našla v sebe odvahu podať vo veci trestné oznámenie i s odstupom času, keďže poznala kriminálnu minulosť obžalovaného a vedela i o jeho predchádzajúcich právoplatných odsúdeniach.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na závery znaleckých posudkov znalkyň P. Y. H. Y. F.. Y. X. F., ktoré nezáväzne na seba a v úplnej zhodne u poškodenej osoby zistili prítomnosť protrahovanej depresívnej reakcie na stres a na protiprávne násilné konanie obžalovaného, aj keď bez súčasne zisteného syndrómu týranej osoby alebo posttraumatickej stresovej poruchy, zato však s konštatovaním, že poškodená vo svojich výpovediach správne a neskreslene reprodukovala len to, čo v skutočnosti prežila, bez fabulačných alebo konfabulačných tendencií a snahy skresľovať vypovedané vo svojom prospech alebo vypovedať proti obžalovanému s motívom pomsty.

Súdom ustálený skutkový stav vychádzal aj zo svedeckých výpovedí G. I. Y. D. I., zo svedeckých výpovedí L. U. Y. W. F. urobených v prípravnom konaní, ale aj z vyššie citovaných listinných dôkazov a zo záverov znaleckých posudkov F. O. F., F. Y. X. F. Y. P. Y. H., keďže tieto dôkazy na seba vzájomne logicky nadväzovali a korešpondovali do takej miery, že o ich pravdivosti a objektivite súd žiadne relevantné pochybnosti nemal, napriek tomu, že výpoveď obžalovaného i časť svedeckých výpovedí U. Š., P. Š., P.Y. F. Y. P. M. mali svedčiť pre to, že poškodená obžalovaného z predmetného konania obvinila nepravdivo a ľživo s úmyslom buď hovorovo povedané „dostať ho do basy“ alebo s úmyslom pomstiť sa mu. Práve naopak, nelogickosť bola súdom zistená nielen v tvrdeniach obžalovaného, ale aj v tvrdeniach týchto svedkov. Obžalovaný svoje konanie voči poškodenej bagatelizoval a zľahčoval tvrdeniami tak o ich „talianskom vzťahu“, o ich „vzostupoch a pádoch vo vzťahu“, o vzájomnej žiarlivosti a opakovanom odpúšťaní, ako aj o psychickej labilitate poškodenej na jednej strane a o poškodenou vopred pripravovanej pomste voči jeho osobe prostredníctvom podania trestného oznámenia na strane druhej. Svedkovia U. Š., P. Š., P. F. Y. P. M. tvrdili, že nikdy neboli priamymi účastníkmi fyzických alebo verbálnych atakoch obžalovaného na poškodenú, to však skôr korešpondovalo s tvrdeniami poškodenej, ktorá ani v jednej svojej výpovedi netvrdila, aby sa obžalovaný žalovaných skutkov a konania dopustil za ich prítomnosti. Z uvedeného dôvodu súd obranu obžalovaného i predmetné svedecké výpovede vyhodnotil ako účelové a použité i zo strany obžalovaného i zo strany svedkov iba v snahe vyvinieť sa alebo pomôcť vyvinieť sa z následkov protiprávneho konania obžalovaného, resp. uloženíu možného prísneho trestu odňatia

slobody pri uznaní viny. Títo svedkovia boli navyše známi a priatelia obžalovaného, čo tiež mohlo podľa súdu ovplyvniť ich výpovede v prospech obžalovaného a v neprospech tvrdení poškodenej.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať i nato, že pri takomto druhu trestnej činnosti páchanej medzi blízkymi osobami /manžel-manželka, druh-družka, alebo bývalý manžel-manželka, bývalý druh-družka/ nemožno objektívne predpokladať ani permanentnú ani častú účasť a prítomnosť iných osôb na spolužití takýchto osôb v postavení páchatel' a obeť, keďže ide o vzťah blízky, intímny a odohrávajúci sa prevažne v súkromí ako aj nato, že v tak širokom časovom odstupe a období od spáchania skutkov po ich oznámenie nie je objektívne možné a ani potrebné požadovať detailnú miestnu a časovú lokalizáciu všetkých slovných prejavov obžalovanej osoby voči osobe poškodenej, aj z tohto dôvodu súd potom skutkový stav čo do presnejšieho času a obdobia sformuloval len vyššie uvedeným spôsobom.

Predmetný skutkový stav uvedený v bodoch I. až III. z hľadiska právnej kvalifikácie zodpovedal podľa záveru súdu pokračovaciemu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pretože obžalovaný sa inému pokračovacím konaním vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou /skutok v bode III./ a na chránenej osobe - blízkej osobe.

Pokračovacie a opakujúce sa konanie obžalovaného pod bodmi I. až III. spočívajúce vo verbálnych vyhrážkach o zarezaní poškodenej, spolu s vulgárnymi a hrubými nadávkami i fyzickým násilím v podobe opakovaného bitia a úderov, s núteným „naložením“ poškodenej do osobného motorového vozidla obžalovaného, z ktorého bola nútená vyskočiť a jej vyvezenia do lesa na neznáme miesto, kde ju obžalovaný zoblíkol a zobul, pričom ju nútil kráčať k skale, z ktorej ju sotil tak, ako to súd popísal v predchádzajúcej výrokovvej časti tohto rozsudku bolo potrebné posúdiť so zreteľom na všetky ďalšie konkrétne okolnosti prípadu, fyzické a povahové vlastnosti obžalovaného, predchádzajúci spôsob života obžalovaného i jeho odsúdenia ako hrubé narušenie spolužitia obžalovaného a poškodenej a ako vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodenej osoby dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, keďže boli i mienené vážne i vykonané takým spôsobom a za takých okolností, že reálne u poškodenej vzbudili dôvodnú obavu z ich naplnenia.

Ustanovenie § 360 ods. 1 Trestného zákona hovorí o možnosti spôsobenia dôvodnej obavy, nie o jej spôsobení a obžalovaným použitý spôsob vyhrážania takúto obavu u poškodenej nepochybne vyvolať mohol.

Nemožno súhlasiť s tvrdením a obranou obžalovaného, že vzťah s poškodenou zodpovedal podľa neho typu tzv. talianskeho vzťahu, že vzťah s poškodenou mal aj vzostupy a pády, že išlo o bežné hádky a nesúlady v ich spolužití, keďže z celého kontextu situácii popísaných pod bodom I. až III. je zrejmé, že obžalovaný tieto vyhrážky myslel a mienil vážne.

V prípade trestného činu nebezpečného vyhrážania ide práve o verbálny delikt a ujmy, ktorých spôsobením sa obžalovaný vyhrážal poškodenej a tieto spolu s fyzickým násilím obavu o svoj život a zdravie u poškodenej aj skutočne vyvolali vzhľadom nato, že nešlo o náhodný a ani o ojedinelý slovný konflikt spojený súčasne s ďalšími sprievodnými vecnými súvislosťami a súdom vyššie popísanými, bez ohľadu nato, či poškodená vyhľadala alebo nevyhľadala lekárske ošetrovanie alebo bez ohľadu nato, či a kedy na obžalovaného podala trestné oznámenie. V danom prípade je potrebné uviesť aj to, že pri takomto charaktere použitých vyhrážok a spôsobu za akých ich obžalovaný voči poškodenej použil, že ide o tak vážny zásah do osobnej sféry práv a slobôd poškodenej osoby, že v žiadnom prípade nemôže byť toto konanie obžalovaného posúdené len ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, keďže vyhrážky obžalovaného sprevádzalo aj jeho vyššie ilustrované chovanie napr. fyzické násilie, šermovanie nožom - dýkou, vtiahnutie poškodenej do osobného motorového vozidla obžalovaného, jej vyvezenie na jej neznáme miesto, do neznámeho prostredia, vyzlečenie, zobutie a príkazy ísť svahom smerom k skale, či sotenie poškodenej dolu svahom.

Obžalovaný sa poškodenej pri skutku v bode II. vyhrážal zabitím za použitia zbrane - dýky o dĺžke čepele cca 30cm, čo u poškodenej taktiež mohlo spôsobiť a aj spôsobilo dôvodnú obavu o život, aj vzhľadom na ostatné konkrétne okolnosti prípadu popísané súdom v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia v bodoch I. a III. aj vzhľadom na fyzické a povahové vlastnosti obžalovaného.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku F.. O. F. a na charakteristiku osobnosti obžalovaného ako nevyváženú, nezrelo štrukturovanú, so schizoidnými a anakastickými črtami, emocionálnym odstupom až dištancom, s nekonzistentnými a menej predvídateľnými reakciami, predispozíciou v subjektívne nadmernej záťaži k dezorganizácii a determinizácii, nečakaných spôsobov reagovania a správania sa, vrátane agresivity, s rizikom konať impulzívne, bez premýšľania a účasti emócií, s tunelovým videním, vlastným systémom pravidiel a hodnôt povýšených nad všeobecné

morálne princípy, čo u neho determinuje dominantné, až agresívne postoje, so schopnosťou účelových a vedomých lží, ak ho k tomu vedú alebo nútia osobné dôvody.

Konanie obžalovaného pod bodom IV. súd kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pretože obžalovaný iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Dokazovanie vykonané výpoveďou poškodenej P. I. preukázalo, že obžalovaný za použitia hrozby verbálneho násillia slovami a vyhrážkami - „keď mňa zavrú, tak mi bude jedno po koľkých rokoch vyjdem, tak ťa nájdem na námestí a vpálím ti guľku do hlavy“ alebo „keď pôjdeš na políciu ma udat' a ja to zistím skôr, tak Ťa nájdem a podrežem Ťa“ poškodenú nútil, aby jeho predchádzajúce konanie neoznamovala polícii.

Súd v predchádzajúcich záveroch konštatoval z akého dôvodu a prečo uveril výpovediam poškodenej a z akého dôvodu a prečo považoval tvrdenia obžalovaného, že sa nedopustil ani konania uvedeného pod bodom IV. a na týchto záveroch zotrváva aj pri hodnotení objektivity a hodnovernosti výpovedí poškodenej P. I. a neobjektivity a nehodnovernosti výpovedí obžalovaného H. L..

Podľa ustanovení § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona hrozbou násillím sa rozumie nielen hrozba bezprostredného násillia, ale aj hrozba, ktorá sa môže uskutočniť v budúcnosti. Nie je rozhodujúce, či hrozba násillia smeruje proti napadnutému alebo inej osobe. Táto hrozba môže smerovať tak proti telesnej integrite ako aj proti majetku. Cieľ páchatel'a však musí byť adresovaný poškodenému a ten ho musí vnímať. Nevyžaduje sa však prítomnosť osoby, voči ktorej je hrozba namierená. Čin je dokonaný vykonaním násillného konania alebo uskutočnením hrozby násillia alebo inej ťažkej ujmy. K vynúteniu konania, opomenutia alebo strpenia nemusí vôbec dôjsť, keďže objektom trestného činu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka a objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násillím alebo hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy, páchatel' pritom vôbec nemusí dosiahnuť svoj zámer, aj keď je evidentné, že konanie obžalovaného smerovalo výlučne k tomu, aby poškodená neoznamovala polícii jeho predchádzajúce protiprávne konanie.

Podľa § 138 písm. a/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou a obžalovaný pri skutku v bode III. voči poškodenej použil nôž /dýku/, čo spĺňa podmienky kvalifikačného znaku závažnejším spôsobom konania.

Osobu poškodenej P. I. aj pri tomto skutku vzhľadom na jej pomer k obžalovanému druh - družka /aj keď bývalý pomer/ je potrebné považovať za osobu chránenú v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a za osobu blízku v zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého sa blízkou osobou na účely tohto zákona pokladá aj bývalý druh.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Konanie obžalovaného je z hľadiska oboch porušených objektívnych stránok trestných činov potrebné a nutné kvalifikovať ako konanie, ktoré zásadným spôsobom porušilo záujem spoločnosti na ochrane riadneho a nerušeného spolužitia vo vzťahoch približujúcich sa spôsobom svojho fungovania vzťahom rodinným, resp. záujem spoločnosti na slobode ľudského rozhodovania garantovaného Ústavou SR.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ustanovenie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona poskytuje trestno-právnu ochranu pokojnému občianskemu spolužitiu pred jeho hrubým narušením a to konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy, ak sú vyhrážky spôsobilé vyvolať u poškodenej osoby vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané v spojení s ďalším konaním a prejavom obžalovanej osoby.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ustanovenie zločinu vydierania podľa § 189 Trestného zákona poskytuje trestno-právnu ochranu slobodného rozhodovania každej osoby pred prvkami násillia alebo hrozby násillia alebo hrozby inej ťažkej ujmy smerujúcich proti jej telesnej integrite, majetku alebo vóli konať alebo nekonať určitým spôsobom, ktoré poškodená osoba vníma prinajmenšom ako hrozbu, aj keď k samotnému ohrozeniu života, zdravia či inej ťažkej ujmy nedôjde.

Obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, posledný záznam o jeho odsúdení podľa odpisu registra trestov je na základe odsúdenia rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 96/2013 zo dňa 10.09.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice, sp. zn. 4To 82/2014 zo dňa 02.02.2015 pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody

vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním, spolu s obmedzeniami a povinnosťami podľa § 51 ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona a podľa § 51 ods. 4 písm. h/, písm. i/ Trestného zákona spočívajúcimi v zákaze požívania iných návykových látok ako alkoholu, stretávania sa s osobami, od ktorých v minulosti kupoval návykové látky, v príkaze podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok a podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Obžalovaný má v evidencii priestupkov zaznamenaných viacero priestupkov prevažne za porušenie pravidiel cestnej premávky, za pozornosť však stoja aj 3 záznamy proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť voči poškodenej P. I. spôsobom tam uvedeným a v dňoch 31.10.2015 a 01.01.2015, aj keď dva z nich boli podľa lustrácie odložené a v jednom prípade bolo predmetné správne konanie príslušným štátnym orgánom zastavené /viď rozhodnutia OÚ Spišskej Novej Vsi na čl. 234 až 237/ a 1 záznam o porušení priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Z.z., ktorého sa obžalovaný mal dopustiť tam uvedeným spôsobom dňa 08.03.2014 vo vzťahu k poškodenej D. F., ktorú fyzicky napadol a za ktorý mu bola uložená poriadková pokuta vo výške 30,--eur, podľa charakteristík z miesta trvalého bydliska a z ÚVV a ÚVTOS Prešov je obžalovaný hodnotený len všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vzal súd do úvahy všetky základné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol pritom nato, aby trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby zároveň vyjadril morálne odsúdenie spoločnosťou. Súčasne prihliadol nato, aby trest, ktorý súd uloží postihol iba páchatela a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, prihliadol i nato, akým spôsobom bol trestný čin spáchaný, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku i na samotnú osobu páchatela, jeho pomery, možnosť nápravy, bez zistenia poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 Trestného zákona, so zistením priťažujúcich okolností v podobe § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona - spáchanie dvoch trestných činov a predchádzajúce odsúdenie, so zohľadnením ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, keďže súd obžalovaného opätovne odsudzoval za trestný čin kvalifikovaný ako zločin /viď register trestov a vyššie uvedené odsúdenie na základe rozsudku OS Spišská Nová Ves v spojení s rozsudkom KS Košice zo dňa 10.09.2014, resp. 02.02.2015/ a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ rokov a výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery trestu odňatia slobody, obžalovaný je osobou ťažko napravitelnou, páchajúcou aj závažnú trestnú činnosť po dlhší čas a napriek hrozbe predchádzajúceho podmienčného trestu odňatia slobody a dlhej skúšobnej dobe, keďže predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v čase len s krátkym časovým odstupom po jeho poslednom odsúdení za rovnaký závažný trestný čin drogového charakteru. Vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá podľa konajúceho súdu konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činov, povahy a rozsahu spôsobených následkov i samotnej osobe obžalovaného ako aj tomu, aby tento trest účinne pôsobil tak na obžalovaného ako aj na ostatných členov spoločnosti.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť i to, že podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona obžalovanému hrozil trest odňatia slobody pri zvýšení dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona o jednu polovicu a to vo výmere 7 rokov až 10 rokov a že súd mu uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby.

Je pravdou, že poškodenej P. I. si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 450,--eur za poškodenie notebooku a tabletu iPad ID zn. Apple, tento nárok však nebol uplatnený v zmysle ustanovenia § 46 Trestného poriadku, keďže táto škoda poškodenej nevznikla spôsobením trestných činov, za ktoré bol obžalovaný H. L. odsúdený a preto o tomto nároku súd v adhéznom konaní ani nerozhodoval, rovnako tak nerozhodoval ani o treste prepadnutia veci - ďalekohľad zn. Source, ktorý predložila poškodenej P. I. počas prípravného konania, keďže síce patril obžalovanému, ale pre uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona neboli splnené zákonné podmienky tak, ako neboli splnené zákonné podmienky pre zhabanie veci podľa § 83 Trestného zákona, čo však nevylučuje rozhodnutie súdu o vrátení veci v zmysle § 97 Trestného poriadku po právoplatnom skončení celej trestnej veci.

v bode I., II., III.

- pokračovacím konaním sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode IV.

- iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.